

KVARTÆRT

nr 2 2005

Vel overstått!

Side 2

Fra Nestleder

Da er jubileumsstresset lagt seg for de fleste og den harde hverdagen er over oss nok engang. Banneret er nede og champagnen er nesten tømt.

Som medlem av jubileumskomiteen ble jeg svært positivt overrasket over samholdet og samarbeidsviljen på tvers av grupper og organisasjoner. Kraft rigget som helter, Stjernesalen jobbet på tross av den gigantiske scenen, Puben holdt quiz og Dorgene sto for fantastiske konserter. Alle på hele huset skal ha en stor takk.

Noe av det første jeg hørte da jeg begynte på huset her i høst, var at Samfunnet hatet Vakt, Vakt hater Pønkkonsertene til Rf, Rf hater Asf, Asf hater Rf, Rf hater Asf, Asf hater Rf, Rf hater Asf, Asf hater Stjernesalen og Stjernesalen hater alle. Men det går greit for ALLE hater kaffen i Stjernesalen!

Til tross for all denne uenigheten klarte vi som sagt sammen å skape et verdig jubileum, med stort kulturelt nedsalgsfelt. Fra lyrikk-kaféer til Timbuktu-konsert, fra Jan Eggum til Silverbullit. Gallaen på lørdag vil stå som et stort øyeblikk for alle kvartersjeler, og "jubileumsnachspielet" på søndag fortjener et kapittel for seg. Personlig vil jeg tro at avslutningen på gallaen i Teglvirket, med "Sternesludd" på høgtalerne og snø fra snømaskinen i taket var det største høydepunktet. Kvarteretmennesker fra alle tider sto i ring og sang med!

Er dette noe vi kan fortsette med på huset spør jeg dere, naiv som jeg er. Kan ikke alle bare være venner? Jeg mener, sånn på fast basis?

Vegard B

Nestleder Infoetaten

Trykkleif?

* Etter det vanlige stresset med å få Kvartært ferdig, sitter jeg nå med en følelse av at noe enda er galt. Og ja, det finnes masse som er galt. Utrolige mengder med skrivefeil. Men det er vel noe av sjarmen med Kvartært. Til dere som har irritert dere over det i forrige nummer: - Get over it.!

* Til dette nummeret har jeg fått inn masse bra artikler. Og igjen tusen takk til alle dere som har sendt inn. Jeg måtte til og med utvide med seks sider. Jeg håper dette er et tegn på at dere liker Kvartært, og jeg oppfordrer alle til å fortsette å sende inn. Men jeg har et mål om at vi i redaksjonen skal begynne å lage flere artikler selv.

Hvordan Kvastmøtene egentlig foregår.

Kvartært avslører

Ved en ren tilfeldighet har Kvartært sin redaksjon kommet over et svarbrev fra Kvast som viser holdningen deres ovenfor de forskjellige etatene på huset. I dette tilfelle søkte Stjernestyre om 20 nye kopper til cafen. Dette fikk de som svar:

"Dere Stjernebarn av satan, den lede djevles bror og kamerat, selveste Lucifer's sekretær og Fandens egen lignelse, måtte han hente dere og deres lurvete følge. Ikke makter dere å tvinge besøkende under deres herredømme. Deres kaffe frykter vi ikke, til lands og til vanns vil vi kjempe mot dere. Dere er noen babylonske kokker, makedonske hjulmaker, jerusalemske skomaker, aleksandrinske geitebuk, store og lille Egyptens grisegjeller, armenske svin, tartanske potte, kamenetzske stut, podolske ildgjerningsmann, selve den ledes yngel, en forargelse for jorden og for himmelen og en narr for Vårherre Ivar. Grisetryner, hoppefitter, dere skabbete kjøter, dere udøpte skolt, måtte Fanden skolde dere i blanke rævva!

På denne måten har Kvast vist dere, hedenske hunder, at dere ikke kan skremme troende Kvastere. Datum vet vi ikke, for kalender har vi ikke, månen står på himmelen og året i bøkene, og dagen er den samme hos dere som hos oss, og dermed kyss oss midt i møkka. PS: Dere får ikke koppene. Din venn Kvarterstyret.

Medarbeidere

Harald R. Jonsgar
Redaktør/Grafisk
E-post: noharald@hotmail.com

Anette Skansen
Journalist

Ida Ø. Stafsnes
Journalist/Tegner

Hammarlauget

Du lurar vel gjerne på hvem som fikser heisen, setter opp nettverket, ordner tanksystemet og skaffe deg kvarterkort? Hvem som fikser toalettene og kjøper inn lyspærer? Det gjør vi og...

Hammarlauget består av kremen av Kvartermedarbeidere. Det er ikke noe enkelt nøkkelhull å komme igjennom om du vil bli medlem av denne etaten. Klassiske trekk hos en Hammar er gjerne at han (mest sannsynlig) har jobbet på huset i flere semester. Om han ikke har det, er personen headhuntet fra det private marked.

I det siste er mye på huset blitt malt. Om du ikke liker fargene, så skylder vi på KvaSt, om du liker fargene og arbeidet som er utført, er det selvsagt vi som skal ha skryt for det (bortsett fra Halvtimen, Sjernesalen og Puben, red.anm.). Hammarlauget har den beste sosiale atmosfære av etatene. Noen av oss er til og med venner utenfor Kvarteret.

Stort sett har vi et vakkert samarbeid med andre Arger og Dorger. Vi prøver alt vi kan for å være serviceinnstilte

og hyggelige mennesker. Det er ennå ikke ett eneste rom på dette huset vi ikke har vært inne på. Til og med fyrrommet. Vi liker oss veldig godt, og vet andre liker noe med oss.

Om det er noe som skal fikses på huset, jobber vi innherdig for å finne ut hvems ansvar det er og hvordan vi kan gi dem beskjed om at dette må gjøres. Vi tror på effektivitet og livsglede. Noe som er økende hos en aktiv Hammar.

Til slutt vil vi gjerne takke alle som låner utstyr og verktøy av oss for å fikse opp i sine egne ting. Og spesielt for å ikke legge ting tilbake på ens plass. Dette hjelper oss å ha noe å gjøre hver gang vi er på jobb, nemlig å rydde vårt eget kontor til det kjedsommelige.

Husk: Det er deres ødeleggelser og hærverk som holder moralen og gleden våres oppe.

TAKK..!

Mvh Hammarlauget

Her er et utvalg av tidligere verve-kampanjer for Hammarlauget. Enkelte mener at kommunistiske regimer og Arbeiderpartiet har hentet sin inspirasjon til sine kampanjer fra pr-avdelingen til nettopp Hammarlauget.

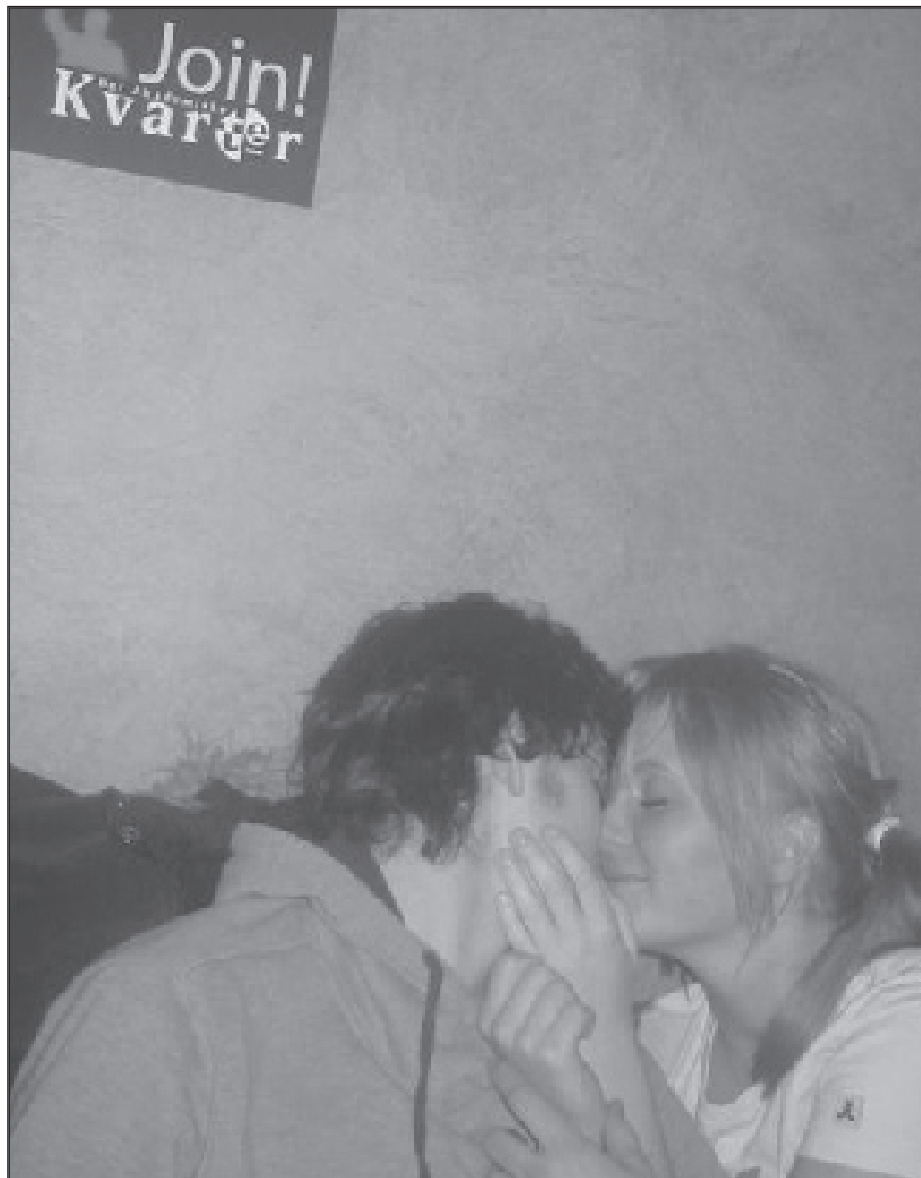
Stjernesalen

Kvarterets største etat har nå kommet i eit nytt, og bedre format. Etter uendeleg mange timer med dugnad, har kaféen blitt pusset opp, og semesteret ble satt i gang med ny optimisme om at i år skulle vi rekruttere nok studenter. Som vanlig tok vi fatt med en litt underbemannet stall, men nye og flotte tilskudd har kommet til, og gjort Stjernesalen til en hyggelig kafé å drive dank i. Styret spanderte sydentur med innlagt smilekurs til heile kaféen, men ingen dessverre møtte opp (kanskje fordi det stod dugnad og allmøte med liten skrift under?).

Sosialt har vi hatt noen vellykkede internfester. Folk har en tendens til å bli fulle og gale, og det florerer med hukommelsestap. Men som ein stor leder en gang sa: "Den som sover, samtykker..." Planen framover er å fortsatt være den beste kaféen på Kvarteret, og fortsatt ha de fineste jentene og den beste kaffen.

Ellers vil vi alle takke Jubileumskomiteen for ei fantastisk bra gjennomført jubileumsuka. Gratulerer! Og spesielt takk til Glenn Same som plutselig en morgen kommer inn på kjøkkenet mitt med gitar og sang.:-)

Vidar
Sosial- og infoansvarlig

Leder i Stjernesalen har tatt ansvaret om å kvalitetssjekke alle nye stjernebarn. Her med objekt: "Lotta".

Etter ein rangel – Jacob Sande

I morgon vil eg byrja på eit nytt og betre liv,
trur eg.
Eg skal aldri gå på fylla meir og skjera folk med kniv,
trur eg.
Eg skal aldri skråla visar meir i laddevinsrus,
men synge åndelege sanger i Zions bedehus,
trur eg.
Alle kvinnfolk som eg møtar skal eg sky som bare fan,
trur eg.
Og gå vyrdeleg forbi dei som ein nybakt kappelan,
trur eg.
Eg skal sitte som ein munk i ein misjonskone-ring,
og drikk kaffe medan drøset går um åndelege ting,
trur eg.

Det skal ingen meir få sjå meg når det lir til høgste natt,
trur eg,
koma ruslande på heimveg utan stivety og hatt,
trur eg.
Eg skal legga meg når grisen går til kvile i sitt bol,
og stå opp når hanen flakser og gjel i morgonsol,
trur eg.
Ja, i morgon skal eg byrja på den gode veg som sagt,
trur eg.
Taka striden upp mot kjøtet og den heile develsmakt,
trur eg.
Men i dag lyt det få vera, for eg er so spøkje tyrst
at eg må ha eit ølkrus til å leska meg på fyrst,
trur eg.

Studentkultur i ti år

Studentkultur i ti år

Jubileumsuken på Kvarteret

Tirsdag 22. februar startet Kvarteret feiringen av sitt 10-års jubileum. Kalaset startet klokken 17.00 med mottakelse for styrene på huset og spesielt inviterte. Mens disse så på urpremieren av Jubileumsrevyen "Kvartaratata", begynte andre ivrige sjeler å stille opp til fakkeltoget fra den blå steinen til bakgårdsåpningen.

Tekst: Jon Inge Keskitalo

Fakkeltoget ble ledet av Maciej Brzozowski (Representantskapet og Immaturus). Når disse var vel fremme i bakgården og revyens urpremiere etter langt om lenge ble avsluttet, var det duket for den offisielle åpningen av Jubileumsuken. Studentkorene sang fra tak, branntrapper og bakkenivå, mens Larmonien spilte opp med hornmusikk. Dette la opp til god stemning. Rektor ved UiB, sjefen for SiB og andre holdt sine respektive taler, og gaveoverrekkelser. Ida Hevrøy i Jubileumskomiteen var konferansier.

Et høydepunkt var da Helge Jordal kom frem på talestolen og fremførte eventyret om tekannen med en sprek i lokket, skrevet av H.C. Andersen som forøvrig hadde blitt 200 år i år. Når åpningen var vel ferdig trakk publikum inn på kvarteret for å overvære den offisielle premieren på revyen. Andre gikk på debatten om jordskjelv eller for å høre på Heidi Marie Vestrheim, Andreas Segrov Band eller Lillebjørn Nilsen. Undertegnede kan melde at det var en veldig god stemning på hele huset, særlig i Halvtimen og på Galleriet. Etter stengetid bar det på nachspiel. (Noen som sov lite den natta?)

Onsdagen i jubileumsuken smalt det til med både Jan Eggum og Timbuktu, og som det smalt! Et tettpakket Teglverk fikk oppleve Timbuktus gode tekster og flotte beats. Den timeslange konserten var full av energi, og da den

Fakkeltoget ble ledet av Maciej Brzozowski (Representantskapet og Immaturus).

var ferdig kunne man observere svette hip-hopere rundt på huset syngende; "Alla vil till Himmen, men ingen vil dø!" Timbuktu nevnte i et intimt intervju at de ikke liker å spille i Danmark, men derimot elsker å spille i Norge (standardlinje hos artister, men vi tror det var sant). På Mezaninen var det trangt om plassen både før, under og etter konserten. Dette tyder på at mange interne fikk med seg konserten. Stor takk til Timbuktu.

Litt tidligere på kvelden kunne man observere Immaturus' teatersport-gruppe, de spillte opp til latter og lek i Speilsalenen. Men samtidig spilte Jan Eggum sin konsert, som må sies var svært bra og som fylte Stjernesalen til randen. Køen gikk til langt utenfor Hovedkvarteret. De som kanskje var så heldige at de fikk sett de tre settene han spilte før på dagen, forstår godt at han trekker fullt hus med sitt gode lune og smittende humør. Nok en dag med kjempestemning var unnagjort og

Jubileumskomiteen var storfornøyd med dagen (hadde det noe med at huset nesten var fullt?).

Torsdagen startet bra for sultne studenter, med Biff, Bass og Banjo (eller Biff og Martin Hagfors, som faktisk ble servert), der ble det gitt bort en biflunch til alle som ønsket seg litt å spise. Senere på dagen dro Grøndahls flygel og pianolager i gang pubquiz for andre dag på rad, mens Samfunnet og Latin-Amerikagruppen presenterte vinnerne av Studentenes fredspris i Teglverket. Det ble holdt foredrag om situasjonen i Colombia av representanter for vinnerorganisasjonen ACEU.

På kvelden dukket Groan Alone opp igjen. Han laget god stemning i Puben med en litt over to timer lang konsert. Han ba på sine knær om å få spille lengre, men etter to timer måtte angivelig Ståle (ASF) bære ham ned av scenen. For da var Sgt Petter svært klar for å gå på scenen i Teglverket. Sgt Petter

Studentkultur i ti år

spilte med sin gruppe. De fremførte sin melankolske og avslappede musikk, inspirert av country og pop.

I andre etasje spilte Cushion (Visstnok for siste gang på Kvarteret.) Denne kvelden var det under gjennomsnittet med besøkende på huset i forhold til hva det pleier å være når Cushion har spillt tidligere. Etter stengetid var det rykter om at det var et særdeles langt nachspiel.

Fredagen startet kultivert med Novelle-lunch og intimkonsert med Erland Evjen på formiddagen. Senere på kvelden begynte det å skje ting! Det startet med at Ida Maria spilte opp til litt sexy jazzpop i Puben. Oppe fortsatte Turbo-teateret, med Helge Jordal i spissposisjon, med drikkeviser fra innland og utland. Her ble grunnlaget lagt for en ganske så vill aften med mye fyll og masse fanteri. Silverbullit raste i gang en konsert med fart og høyt energinivå. Dette var en vill konsert helt uten sidestykke!

I Stjernesalen spilte Oak, men og folk var i ferd med å nærme seg skjenkestopp allerede nå. Undertegnede husker egentlig ikke så altfor mye fra senere på denne kvelden. Jeg har vage minner om at Dylan Dogs spilte konsert i Tegilverket. Visstnok var det en god og underholdende kveld med Kvarterets egen Steinar Thorsen i spissen. Rasmus og Trond fra ASF hadde Maos lille Røde som sin (nesten) private karaokepub. Kun Vaktetaten klarte å treffe et par rene toner med fotballsangen "Alt for Norge". Det ble nachspiel på meg denne kvelden. Vi var alle alt for fulle!

Lørdag var dagen for Jubileumsgallaen med påfølgende pingvinseremoni og god mat. Det ryktes at visse komiteer forsynte seg litt vel mye av champagnen og ikke husket så mye fra noe som helst. Til maten spilte Kniv og Taffel opp til dans for alle gamle, nye og ikke fullt så nye medarbeidere. Under Pingvinseremonien ble to poder og 17 nye vasaller ordinert.

Senere på kvelden var det ekte herreaften i Stjernesalen. Fem av de sprekeste mannlige lyrikern innenfor vestnorsk litteratur fremførte noen av sine verker. Da dette var over stilte Tre Byttor opp med fremføringer av Bellmann-sanger. På slutten av kvelden ble det en kjempekonsert med husbandet Villa People. 400 mennesker kan ikke ta feil; Det ble det liv! En elegant aften endte opp med å bli til en ekte rølpefest for de aller fleste.

Villavaktene kan attestere at det var egentlig litt for mange folk på nachspiel. Det er ikke meldt om livstruende skader, hverken etter bjelking i tårnet eller pilegrimsferden på taket.

Søndagen var det ikke noe som var på programmet. Offisielt altså. For de som var på jobb i løpet av uka var det noe som het T*m T***ene fest. Ingen av oss i Kvartært vet noe mer om dette. (Leder på Kvarteret stagedivet fra scenen og fløt hele veien opp på mezzaninen, ned andre trappen og opp på scenen igjen. red.anm.)

Over er vår kjære universitetslogo. Under et par artister som er mistenkelig like Erlend Øye og han andre.

Studentkultur i bilder

Lillebjørn Nilsen

Mannen har blitt gammel og flettene ikke fullt så estetisk vakre. Dog; de ble penere etter hvert som rytmenes fengslende mystikk fanget oss dypere inn i hans kulturelle verden. Lillebjørn har det tilsynelatende fint, ifølge han selv, og skryter av Kvarterets strukturelle storhet. Allikevel har han åpenbare diskusjoner med sin gitar når han stemmer den og sår dermed tvil om sine positive utsagn.

Tekst: Anett Skansen, Thomas Evensen

Lillebjørns konsertprogram ble presentert ved hjelp av nasjonalhistoriske anekdoter som tok oss med på en vandring i hans bereiste sinn. Hans første av mange historier omhandler Lillebjørns kritiske syn på nordmenns forhold til sin folkemusikk. Der andre land og lokalsamfunn har et nært forhold og bredt tilbud av sin musikk har Norge et bredt tilbud av andres musikk. Lillebjørn ser på norske folkevisediktere som asosiale enstøinger som sjeldent tar turen ned under tregrensen; dermed drar han i gang en folkeviser som høster stor applaus.

Lillebjørns bassist minner om en sløyd-lærer fra barneskolen; uflidd, grov og

med en stor kontrabass i lomma. Bassisten har ifølge Lillebjørn tilbrakt en del år i utlandet, og med bassistens innbitte hodekløing stilles det spørsmål over tollvesenets karanteneprosess.

Når Lillebjørn trekker opp de romantiske notene, gjør han det med en historie om hvordan trubadurer synger om møtet med den nest største kjærligheten; den lille som det ikke ble noe av. Han påminner oss om å tenke på den kjærligheten vi ikke fikk før han traller ut i en øm og følsom vise. Nå begynner publikum å synge med (inkludert asf'ere i baren), og særlig en dame ved baren utmerker seg med nesten for god stemme. Kanskje hun er innleid som skjult korsanger? Eller så er hun kanskje formann i fanklubben.

Rockebjørnen kommer frem sammen med munnspeilet, fortsetter med historier om vakre damer med hvit kjole fra Danmark og drar i gang noen låter uten undervisningsopplegg i pausene. Lillebjørn har hittil pratet like mye som han har sunget og konsertkompendiet rasler faretruende i skyggen.

Lillebjørn belærer oss nok en gang om viktigheten rundt folkeviser og drar så i

gang et opphetet stev om vide vinkler og frekke motiver. Rasistene i landet får så gjennomgå før bjørnen må ta pause i sitt lune hi.

Tilbake fra pausen, og bassisten er fortsatt like alvorlig. Trubaduren mater oss med flere historiefortellinger og ønsker sårt hemningsløs korsang i sin valsversjon av Beethoven. Etter hvert kommer også sangen "Optimist", hvor publikum traller med med stor innlevelse.

Viser blir spilt og til slutt takker Lillebjørn for seg. Publikum varter opp med trampeklapp og blir belønnet med "Tanta til Beate" som ekstranummer. Ekstranummeret er særlig populær hos en liten pjukk i bunad helt foran i salen. "Da Tanta til Beate kom fikk jeg klump i halsen. Da var jeg tilbake i barndommen".

Publikum (og særlig fanklubben) fortsetter trampeklapp helt til bassisten kommer til bake for å hente jakka si. Da slutter det.

Interfest 18.03

Erotisk aften

*Soskom har den glede av å
invitere alle interne på Kvarteret til en
fantastisk frekk kveld. Det vil bli innslag
av babyolje, badebasseng, dansebur og
raffinert erotisk musikk ved dj Tommy
Lund. Vi kan også by på et par overaskel-
ser. Soskom håper alle frisinne-
desker på huset vil møte opp i Horelogen.*

Mvh

Soskom

v/ Den erotiske halvamen

Jon Inge Keiskitalo

Program

11.30	ASF SUB: Lars Wiik The Margarets
12.03	The High Water Marks
15.03	Foredrag: Kollektive illusjoner
16.03	Foredrag: Selvstendighet
17.03	Bierstube
18.03	Hopalang Knut Internt arrangement - Erotisk Aften
19.03	Påskekrakk
30.03	StåOppJazz: Dual Pleasure Vandermark/ Nilssen-Love
31.03	The Ark

8 mars/Tre på Kvarteret

Redaktøren annerkjenner at i første nummer var det bilder av halvnakne damer. Etter massiv kritikk fra enkelte kvinnelige ansatte på Kvarteret, gir nå redaksjonen dere en halvnaken mann. Gratulerer med kvinnedagen 8. mars.

Redaktøren

Tre galne menn på Kraft-jam.

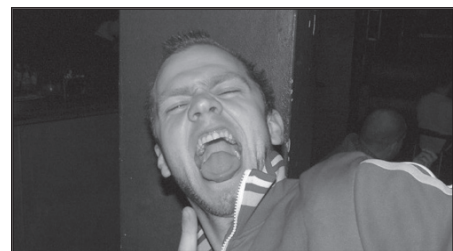
1. Navn?	4. Beste minne
2. Etat?	5. Dårligste minne
3. Semester på huset?	6. Lært av å jobbe på Kvarteret?

1. Jone Nesse
2. Kraft (tidligere vakt)
3. 6 semester (4 vakt, 2 Kraft)
4. En blanding av rusbrusfesten, og en 6-pack med Rikke i heisekranen
5. At de fjernet gratis Chillienøtter (fremdeles pissed)
6. Ingen ting er gratis, bare jenter som jobber på Kvarteret

1. Torbjørn Cornelius Sletbakk
2. Samfunnet, Immaturus, GA
3. Mange
4. Mye rart på villaen (Morra di)
5. De er fortrent for lenge siden
6. At all ledig tid vil bli fylt opp på Kvarteret

1. Asgeir Paulen
2. Skumetaten, Stjernesalen og Hjelpsom i vakt
3. 2 semester
4. Da eg oppdaga bjelkinga og den fine uniformen min fra orgsem.1
5. Då eg våkna opp om morgonen, på den lørdagen då jubileumsgallen skulle være med masse vannfast sprittusj på diverse plassa på kroppen. TAKK ARNE
6. Å leve i en sinsykt stor familie, meget positivt

Nytt medlem av vaktetaten

Vaktetaten blir ofte sett på som hard og brutal. For å myke opp inntrykket litt, vil vi nå presentere det nyeste medlemmet i vaktetaten, vakthunden Gaia.

Planen var å satse på en mykere, mer fluffy og mindre skremmende stil, dog likevel effektiv. Her passet Gaia inn. Finnes det noe mindre skremmende enn dette? Etter å ha gått igjennom Bergen by og telt til det kjedsommelige antall ganger jeg har hørt et høyt "GUUUU" kor SKJØNN!!" så vil jeg påstå at de fleste ikke syns det.

Så om person X er en forfyllet regelbryter og dette er det som møter vedkommende, er det liten fare for at X føler seg truet og blir aggressiv. Det er derimot en fare for at X ikke vil ta det alvorlig og

overse forsøkene på å stanse den forfyllete regelbrytingen. Der kommer den effektive siden inn...

De som mener å kunne se en glorie over det lille hodet bør sjekke synet sitt; Godt! Det er søtt, mykt og fluffy, MEN: Det har tenner og er IKKE redd for å bruke dem! Person X vil kanskje bare le av den lille tanngarden til Gaia, men det er fordi X til denne dag ikke har opplevd å få en liten, søt hjørnetann opp i et nesebor, hvorav det neste hunden gjør er å rykke til. Si hva du vil om smerteterskler, dette får tårer fram i øynene på selv den mest herdete jernkjempe.

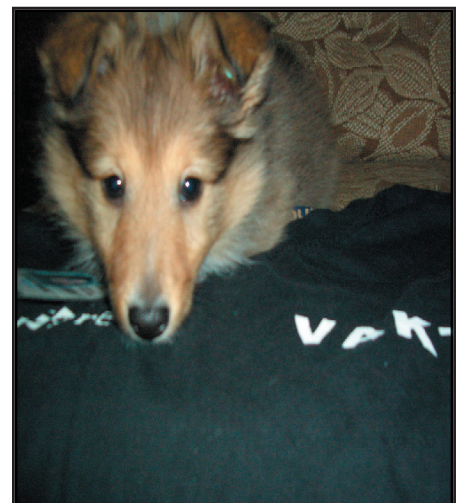
Problemet er jo da: Hvordan få denne tannen opp til neseboret? Vi er så heldige at mange års evolusjon har

tatt seg av problemet. Til den dag i dag har instinktet til alle vi har møtt skreket "Løft den opp! Løft den opp!". Mest sannsynlig er instinktet til X sterkere enn vanlig grunnet Kong Alkohol, og varsellampene som muligens ville blinket og forhindret det hele er nedsløvet av samme grunn. Dermed vil X gjøre sitt for at begivenheten går sin gang. Det finnes dog alltid et unntak som bekrefter regelen. Et sted i verden finnes det mennesket som i sin omtakethet faktisk ikke kommer til å løfte. Hva da? Løsningene er flere. Vi kan få Hammarlauget til å bygge en sammenleggbare trapp som hunden kan bære, og som folder seg ut på kommandobjeff. Vi kan leie inn en liten, fluffy person til å skygge hunden, og gi et hjelpende løft der det trengs. Eventuelt kan vi trene henne opp i fallskjermhopping og la henne kaste seg ut over trappen fra Halvtimen og så styre seg inn på X. Ellers så kan vi legge vekk hele tanntaktikken og heller bruke en like skremmende en: Den uventede følelsen av en kald, våt snute som presses mot naken hud.. Nok til å gjøre den fulleste person edru på null komma svisj. Som dere ser, gjelder det å se løsninger og ikke problemer.

Vaktetaten – fordi vi er glad i deg!

Venstre: Gaia passer på en vaktgenser.

Undre: Gaia har nettopp spist opp en av de gamle vaktene.

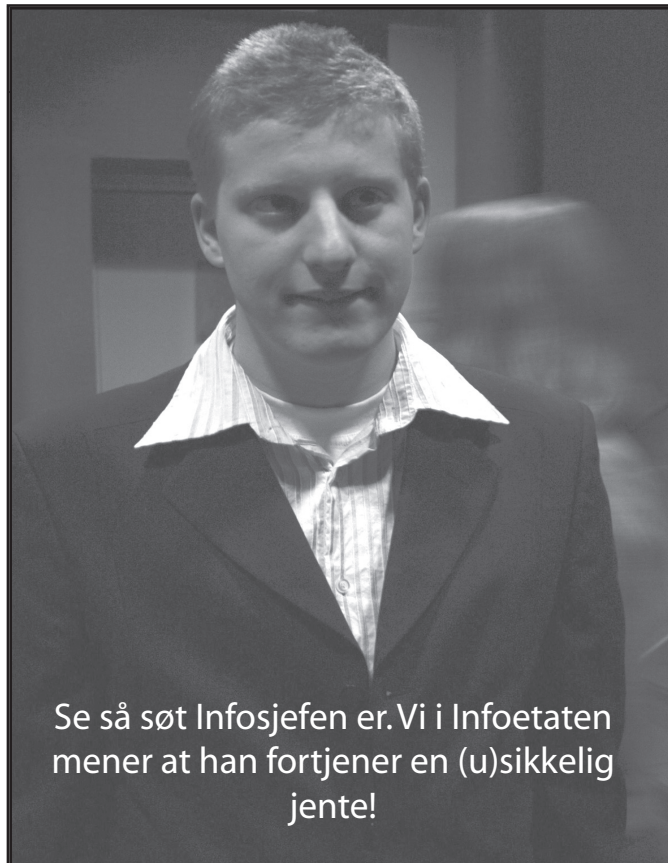

Annonser/Info

Wanted DEAD OR ALIVE

Vi i jubileumskomiteen lurte svært på hvor det har blitt av pinvinen vår, den har vært borte i siden tirsdag 1. mars og vi er svært bekymret for helsen hans. Vær snill å ta kontakt med oss på: jubkom@kvarteret.no om dere finner han. Han lyder under navnet "fly fly".

Se så søt Infosjefen er. Vi i Infoetaten mener at han fortjener en (u)sikkelig jente!

PRO-KOM TRENGER NYE MEDARBEIDERE

Liker du:

Planlegging, design, utforming, arkitektur, kunst, vernissasje, utstillinger, løsninger, kreativitet og idédugnader.

Prosjekteringskomiteen (ProKom) er Kvarterets arbeidsgruppe for ombygging, innredning og visuelt miljø.

Arbeidsmengden i ProKom varierer noe ettersom aktiviteten i stor grad avgjøres av tilgjengelige midler (Det avholdes ukentlige møter).

ProKoms medlemmer rekrutteres pga. spesiell bakgrunn og /eller kompetanse (arkitektspirer, designere, kunststudenter osv.) Det er også ønskelig at medlemmene sitter i komiteen over en lengre periode.

Hvis du føler at dette noe du har lyst å holde på med ikke nøl med å ta kontakt med oss. Legg gjerne en liten lapp i hylla vår på Hoved-Kvarteret eller på mail hvor du forteller hvem du er og hvilken bakgrunn/interesser du har.

prokom@kvarteret.no

INFO TRENGER NYE MEDARBEIDERE

Liker du:

Markedsføring, Journalistikk, Websider, Reklame, Videoredigering, Utradisjonelle promotering,

Infoetaten (INFO) er Kvarterets arbeidsgruppe for markedsføring, intern-tv, Kvartært, alt grafisk, og web-sidene

Vi søker nye medarbeidere, spesielt til Markedsføring, men også til de andre gruppeene.

Vi har velutstyrte lokaler med det som trengs til redigering, design, web-løsninger og tekstbehandling.

Kjenner du noen som har kunne passet for å jobbe hos oss, eller er interessert selv, kan du selv eller vedkommende sende en søknad til:

infoetaten@kvarteret.no

Debatt

Kvarteret dreper kreativitet? Byråkratihelvete?

Visjonen vår er klar; samtlige studenter i Bergen skal vite om Kvarteret, og vite om alt vårt kulturelle program i næreste fremtid. De skal gjennom flere "kanaler" få vite hvorfor de skal til kvarteret i næreste fremtid. Gjennom bedre informasjon om huset vil både medarbeidere og gjester bedre inntrykket av kvarteret, og kunne samarbeide bedre og mer fruktbart. Det hårete målet er at alle skal vite alt om hvordan ting fungerer på kvarteret, og hvem alle forskjellige gruppene er og hva de gjør. Enkelt og greit skal man vite når og hvor alle gruppene og komiteer har møter, og kunne enkelt finne ut hvem de er, hva de jobber med for tiden, samt lese deres nyeste referat. Langt på vei ser leksikonet på nett, som alle kan skrive i, på wiki.kvarteret.no, ut til å løse noe av dette. Det jeg savner er allikevel noe mer håndfast som møteoversikt på orgsek. Kontoret, og en liten lomme ordbok/velkomst-info til alle på huset. Infoans Maria jobber for tiden med en møteoversikt. Dette kommer til å bli bra og applauderes. I ordboken/velkomst – infoen jeg syntes alle skal få, lærer man om alle vanskelige forkortelser, grupper, problemløsnings metoder, og om de rette "kanalene" å ta opp ting i.

Vi jobber for tiden sammen med Etjenesten om å opprette et forum på nett for interne og eksterne. Her kan man spørre seg hvordan man finner seg gjennom byråkratiet på best mulig måte, og hvem man kontakter for å løse x problem. Vi trenger å hjelpe, oppmuntre og belønne medarbeiderne sine gode ideer og forslag på huset, og sistnevnte "kanal", forumet, kan være et bra sted å gjøre dette. At folk med gode forslag gir opp pga. tungvint byråkrati eller motvilje/uvitenhet er sørgelig. Undertegnede ønsker, selv om jeg ikke har hatt mulighet til å delta der ennå, å applaudere allmøtene annenhver torsdag (oddetallsuker) 1900. Dette er et flott tiltak, som forhåpentlig vil oppmuntre kreativitet samt løse problemer og konflikter.

Så en oppfordring til alle. La kreativiteten din få utløp på kvarteret. Ikke gi opp, men spør om hvordan du kan gjennomføre det,

og finn de riktige kanalene å gjøre det i. Lag en komité, inviter til åpent møte med ide myldring og info om deres ide og dere. Kanskje kommer det mange som har tenkt på det samme som deg. Om dette gjøres skal vi se at det 20. semesteret blir det mest kreative i kvarterets historie.

Kyrre Sørensen
Info sjef

Fight Club

Dette skulle jo selvfølgelig ha vært en dyp utledning om mitt syn på jubileumet og filosoferinger om de neste 10 årene også videre.. Men hadde noen gidde å lese det? Dette er jo tross alt Kvartært, og ikke Aftenposten.

Vi har altså klart å gjennomføre et jubileum. Hipp hurra! Men om jubileumsuka lærte oss noe som helst om patriotisme, idealisme og samhold, så er alt glemt uken etterpå. Vi er i tennene på hverandre som alltid, og diskusjonene raser om alt fra kaffekoppene i Stjernesalen til håndjern, nøkler, søppel, og soving på villaen. Uansett hva uenigheten gjelder, kan du være sikker på at kringelen foregår alle andre steder enn de "formelle fora" og "riktige kanaler". Hvorfor er det slik?

Hvis du har et problem med noen andre på huset, kan du jo ta opp problemet personlig med lederen av etaten som forårsaket problemet. Kritikken kommer til å prelle av som vann på gåsa, og dere to vil aldri snakke til hverandre mer. Hvis du bestemmer deg for å sende en mail til et eller annet styre, kunne du liksom godt tatt nakenbilder av deg selv på villaen; innen et døgn er den videresendt, latterliggjort, og alle på huset har sett den. Du kan jo selvfølgelig skrive et formelt brev til Kvarterestyret, men da blir det liggende i en mystisk papirbunke, trolig merket "USORTERT POST. Mest sannsynlig syting og klaging fra utakknemlige arbeidere. Overlat til neste Kvarterestyre" I midtøsten blir du skutt for å ha andre meninger enn de som bestemmer. På Kvarteret blir du isteden truet med en diger bunke skjemaer, høringssnotater og andre firkantede ting. Mindre

søl, men minst like effektivt. Kvarteret hadde slått BiR konkurs, hadde vi hatt vår egen papirresirkulering. Den innestengte frustasjonen hos enkelte ildsjeler vokser som en grell 10-årsdag ballong. En vakker dag sprekker den med et smell, og da vet vi alle hva som skjer... Vel, vi vet at uansett hva som skjer, så kommer det til å bli masse bråk som ødelegger Kvarterets rykte enda litt mer, og det blir enda litt flauere å jobbe der. Men uken etter er alt tilbake til det gode gamle igjen. Noen har fått seg noen nye fiender, og noen har mistet litt tillit, men ellers er alt som før. Ingenting har blitt forandret og ingen har lært noe som helst.

Mitt spørsmål er som følger; Hvordan kan vi løse de hundretalls av husets konflikter på en mest mulig smertefri måte? Skal vi alle ta hverandre i hendene, smile bredt og late som vi er venner? Eller skal vi la oss lokke opp på fanget til onkel Studvest?

Berit Bye

Innlegget er noe forkortet, (red. anm).

Disse sidene er åpen for de som vil ha en debatt om Kvarteret sin drift og problemer/eller gode sider. Disse debattinnleggene bør ikke være lengre enn 600 -900 ord, og heller ikke kortere enn 200 ord. Jeg oppfordrer alle som vil til å sende inn. Innlegg uten navn og som er sårende, useriøs eller usaklig vil ikke bli trykt. Merk innlegget med: "debatt" og send til min epost noharald@hotmail.com.

Redaktøren

Byrakerati eller kaos

Mange observante Kvartermedarbeidere vil hevde at vi på Kvarteret har mest byråkrati og kaos. Det har de mye rett i. Vi har mye byråkrati, og vi har mye kaos. En debatt om overbyråkratisering dukker opp på Kvarteret med jevne mellomrom. Nylig hold både William Hazell og andre av Kvarterets grunnleggere innlegg om at de strukturene som vi i dag sliter med, bevisst ble laget slik. Det var meningen. Jeg vil gjennom noen eksempler prøve å vise hva jeg tror de mener, og hvorfor jeg tror de har rett. Min påstand er at vi vil utvikle et totalt kaos uten dagens tungroddede byråkrati, og at vi kanskje vil få litt mindre kaos, med en bredere kjennskap til, og mer fornuftig bruk av dagens formelle rutiner. For nye, unge og initiativrike mennesker som har et brennende engasjement kan ofte møtet med Kvarteret bli som å løpe rett i en vegg der man trodde det var en åpen plass. Dette spesielt når man ser at systemet ofte er gjennomsyret av treghet, omstendelighet og vanskelig-gjøring for å få gjort det man håpet var raske og enkle ting. Mitt inntrykk et at enkelte, av grunner som nevnt over, i dag trekker organisasjonen for langt i uformell retning, samtidig med at få kjenner til og skjønner de byråkratiske prosessene. Jeg er redd for at dette er en kombinasjon som kan bære galt av sted. Kvarteret har derfor en utfordring i å skape god byråkratisk forståelse samtidig som aktiv bruk av uformell kontakt bør opprettholdes.

Vår organisasjonsoppbygging med eksterne kulturarrangører, og diverse mindre styrer for de ulike driftsoppgavene på huset sikrer bred deltakelse, og sikrer at hver enkeltoppgave blir liten nok til at man kan gjøre det som en frivillig deltidsaktivitet. Vi er mange mennesker, og gjennomstrømningen er høy. Selv om arbeidsinnsatsen blant flere av oss tidvis kan komme opp mot en fulltidsjobb, så er gjennomsnittet for arbeid mye lavere, og driftsrutinene våre skal sikre demokratisk deltagelse

Er det virkelig slik at vi ikke greier å snakke sammen her på huset?

Fotnoter

1) Det var derfor at representantskapet og ordstyrerbordet presset på for å gå til avstemning. Når de uenige ikke har egne forslag, så synes meg naturlig at de i det minste stemmer i mot handlingsplanen slik den var fremmet. Som en kuriositet kan nevnes at flere av handlingsplanens fremste kritikere på talerstolen, stemte for den.

2) Dersom man ikke ønsker å benytte seg av disse fordi man tror at de er uenig i det man ønsker å gjøre, så er mitt råd å lytte til det de har å si. Kanskje uenigheten er saklig og godt begrunnet. Det kan bidra til en bedre forberedning av ens egen sak. Videre vil jeg understreke at representantskapet i alle tilfelle, uenighet eller ei, skal hjelpe med å fremme saker slik at det formelle blir korrekt.

og medbestemmelse fra flere enn de få som deltar aller mest. De byråkratiske prosesser ved Det Akademiske Kvarter er demokratiske, de gjør hver enkelts arbeid etterprøvbart, og de gir gode muligheter for bred deltakelse. Mangel på byråkrati er derimot sterkt udemokratisk. Selv om fravær av ordnende prosesser gjør at man i øyeblikket får gjort ting raskt og effektivt, så blir dette arbeidet borte med de personene som har gjort det. Nestemann må finne opp hjulet på nytt. Videre blir beslutningsdeltakelse begrenset til kjennskap og vennskap a' la gutteklubben grei.

Kvarteret er i nå blitt ti år gammelt som arena for studentkultur, og vi har bygd oss opp en god del rutiner for hvordan ting skal gjøres. Dette finnes i statutter, retningslinjer og avtaler som er utviklet og delvis forandret på gjennom årene. Ved å kjenne til disse reguleringer har man den fordel at man kan benytte en kombinasjon av det uformelle og det formelle styringsapparatet til å få sine ting iverksatt. Den som kun er byråkratisk vil få lite oppslutning, mens den som kun er uformell, vil oppnå få varige resultater og en demokratisk kvalitetskontroll vil være fraværende. Derfor er en god kombinasjon viktig.

Jeg vil ta for meg handlingsplanen som eksempel på et viktig byråkratisk verktøy. Den er ved siden av budsjettet det tydeligste styringsverktøyet vi har, og den er et godt eksempel på hvorfor byråkratiet er spesielt nødvendig i en organisasjon med mange medarbeidere og hyppig utskiftning.

På forrige generalforsamling, under behandling av handlingsplanen for 2005, fremmet deler av Immaturus samt enkelte andre en protokolltilførsel der de gav uttrykk for at debatten som kom opp under behandlingen av handlingsplanen var for viktig til at den skulle bli feid under teppe av formelle feil. Det er min mening at de har rett i det. Debatt rundt kvarterets tilstand og drift,

Debatt

og hvordan det skal drives må vi ha. Kvarterstyrets forslag til handlingsplan var tilgjengelig en måned i forveien. Lite eller ingenting ble ytret offentlig i forkant av generalforsamlingen.

Ingen av handlingsplanens kritikere hadde fremmet alternative forslag. Ergo var det ikke grunnlag for noen stor debatt¹. Endringer må skapes over tid for å få støtte og oppslutning i en bred organisasjon. Dette er en av hovedgrunnene til at vi har en lang høringsrunde, og at alt som skal vedtas gjøres tilgjengelig, god tid i forkant av generalforsamlingen. Man trenger tid til å levere alternative forslag.

En av de ivrige debattantene under punktet om handlingsplanen sa til meg da han kom ned fra talerstolen: "Det betyr ikke så mye hva vi vedtar her, vi kan sette oss ned og prate om det over en pils... det er det, som betyr noe!" Han har rett i det: Å drikke øl og prate om driften betyr mye. Men en organisasjon som Kvarteret er avhengig av formelle rutiner og avhengig av at disse blir fulgt. Kvarteret bør ikke være personavhengig. Det er de byråkratiske strukturer som legger til rette for at studentene vedtar kvarterets handlingsplan som sikrer en demokratisk styring. Kvarteret forringes dersom ingen følger det opp. Derfor bør vi som er interessert i det beste for Kvarteret bidra til å vedta en god handlingsplan, og vi må sørge for at Kvarterstyret følger handlingsplanen. Kvarterstyret bør på sin side så ofte som mulig vise til handlingsplanen når de gjør sine vedtak og begrunner sine valg. Vårt styre må utføre det studentene har bedt det om å gjøre.

Jeg vil derfor oppfordre protokollunderskrifterne fra det nevnte eksempel spesielt, samt andre som ønsker å bidra til debatt om konstruktiv drift, til å skape den brede debatt om de ting de var/er opptatt av. Ta i bruk debattforum (utover de som finnes i eget styre) mellom generalforsamlingene. Forberede

og frem konkrete alternativer til handlingsplanen. La forslagene forteller i klartekst hvordan Kvarteret skal drives det neste året.

Det synes meg at enkelte har en byråkratiegring, og at andre er usikre på hvordan de skal formulere seg. I slike saker kan man bruke hjelp. Det finnes mange mennesker på huset som har erfaring med generalforsamlinger. I representantskapet finnes både dorgerepresentanter og gruppefaddere som vil være behjelpelige². Jeg mener at usikkerhet rundt de byråkratiske prosesser reduserer deltagelsen til et uheldig lavt nivå, slik at gode ideer tidvis ikke blir behandlet. At generalforsamlinger dermed tidvis blir brukt som en ventil for oppbygd frustrasjon snarere enn som en beslutningsforsamling er uheldig men forståelig.

Jeg håper at jeg her har pekt på noen av de problemer som oppstår dersom byråkrati og reguleringer settes til side. Vi vil i større grad utvikle et pøbelvelde, organisasjonen der gutteklubben grei har styringen. Oversikt over hva som skjer og hvem som bestemmer blir

dermed tåkelagt og redusert. Muligheten til å påvirke blir redusert til kun å gjelde den eller de som er blant ledergruppens fortrolige. Dette er til hinder for kritikers mulighet for innflytelse og gode, åpne og utviklende meningsutvekslinger. Tiden byråkratiet krever for å få ting gjort er en pris jeg er villig til å betale, fordi den kvalitetskontrollen og brede deltagelse det sikrer har en høy egenverdi.

Vi bør snakke mye uformelt sammen, kanskje mer enn i dag. Vi må videre formalisere det vi ønsker å konkretisere. I konkretiseringsprosessen må vi sikre innsikt og demokratisk støtte. Det formelle og uformelle henger sammen. Vi er godt tjent med å plassere oss på en gylden middelvei i spørsmålet mellom det uformelle og det formelle.

Carl Christian Grøndahl

Huset med rare i har mange konflikter og sterke meninger.

E-tjenesten

Så hvem er disse heltmodige menn og kvinner som daglig sørger for at Kvarterets brukere får sitt daglige fiks med tjenester fra nettet?

Hele døgnet overvåkes kvarterets nett av skarpe mørke skikkelser. Om noe unormalt skjer reagerer de lynraskt for å fikse opp i problemene som ofte kan være lange harde kamper mot autentiserings-systemer, crackere og PEBCAKs. Agentene vinner ikke alle kamper, men de gir seg ikke så fort. Det har gått med mange svette netter med operasjoner for å få ting til å fungere.

I fjor vår foretok E-tjenesten en oppgradering og gamle leder Paul2003 ble byttet ut med en ny og mer røykfri version: Silje2004. Lederen Paul2003 ble overført til KvaSt hvor han ble satt til å være teknisk ansvarlig. E-tjenesten er fornøyd med gjenbruken av gamle ledere. Paul2003 ble sist observert på vei til tårnet. I disse terror tider tar heller ikke han noen sjanser. Den nye versjonen Silje2004 ser ut til å ha svakheter den også, men da i retning sjokolade og oliven. Resten av gruppen må ta stilling til om dette er noe de kan leve med eller om det skal forsøkes en ny versjon fra høsten av. Markedet for E-ledere er desverre noe ullent og vanskelig å finne ut av.

Så over til noe litt mer

Paul på vei til Tårnet. Etter dette har han aldri vært den samme. Mange mener at verneutstyret ikke hjalp.

alvorlig; Alle som har login på maskinene på huset har skrevet under på brukerkontrakter. Signeringen og lesingen av reglene blir desverre tatt litt for lett på. Det er lett å glemme Kvarterets posisjon i forhold til Universitetet og den store verden sett utenfra. Sett utenfra er kvarteret desverre et yndet mål for cracking eller ondsinnet hacking, som vi har erfart flere ganger til nå. Det er dessverre ikke dagboknotatene til KvaSt crackere er ute etter. Kvarteret har tilknytning til Universitetets nettverk, som betyr at vi har en

mengde maskiner med god og stabil båndbredde. Dette er juvelen de er ute etter. Vi bruker den stabile linjen vår til å holde nettsidene til Kvarteret med Dorger og Borger oppe og tilgjengelig, mens fremmede ønsker å bruke den samme linjen til DOS-angrep (Denial Of Service), flere innbrudd på andre steder, spredning av virus, spam, spredning av ulovlig materiale og så videre i det uendelige.

For å gjøre det vanskeligere for fremmede å bryte seg inn på nettverket vårt er det viktig å ha gode passord på brukerkontoer. Vi i E-tjenesten sjekker rutinemessig kvaliteten på passord ved å forsøke å bryte dem. Der- som ditt passord er for svakt får du beskjed om dette og må bytte passord. Vi hjelper deg gjerne med å finne et godt passord.

Spørsmål til E-tjenesten?
send mail til
it-hjelp@kvarteret.no

Spørsmål og svar fra E-tjenesten

1 «Leser dere mailen vår?» -Bekymret Kvastmedlem

ET svarer: Vi kan, vi gjør det ikke. Det er uetisk, uinteressant og straffbart. Vår jobb er å passe på at alle får mailen sin, ikke å lese den. Vi har forøvrig taushetsplikt i jobben vi gjør for Kvarteret.

2 «Hvilket språk snakker de i E-Tjenesten? Jeg skjønner ikke helt hva de sier når jeg spør om hjelp?»-frustrert

ET svarer: Språkene de snakker har mange navn, java, perl, php, og andre vannskelige uforståelige forkortelser. For ikke-nerder kan alle språkene summeres opp til «teknobabbel». Om du blir utsatt for teknobabbel, si fra, Alle i E-tjenesten behersker flytende «vanlig forståelig».

3 «Av og til fungerer ikke passordet mitt. Jeg blir litt sur når dere bytter passordet mitt på faen. Kan dere slutte med det?» hilsen oppgitt.
ET svarer: Det har i løpet av det siste året skjedd to ganger at E-tjenesten har tatt initiativ til å bytte passordet til noen. Da var det strengt nødvendig av sikkerhetsmessige grunner. Vi bytter ikke passordene til noen uten at personene selv ber oss om det. Lover.

4 «Jeg surfet litt i går og i dag har jeg fått et slike snodig greier ja der du vet...Og visakortet har blitt tappet. Hva gjør jeg med det?»
ET svarer: Oh dette er skummle greier Kanskje du har fått et allers så lite datavirus der du vet? Slik skjer om du surfer porno på nettet uten beskyttelse. Nå må du nok ta en skikkelig rens av systemet ditt. Neste gang vil du kanskje prøve med et sikkrere system, det første skrittet er å bytte ut nettleseren din med noe sikkrere. Firefox eller opera. For å være på den sikre siden anbefaler ET å installere linux, bsd eller macOS.

Dorgesiden

Lenge har vi hevdet at ASF er best, nå er det bevist!!!

ASF ble lørdag 5. mars kåret til Bergens beste konsertarrangør i 2004 av Bergen Rock Aktører(BRAK). Hvis RF tror det affiserer oss at ugla blir knekt på InternTV, så tar de skammelig feil... Vi knuser RF så det smeller der det teller mest, i praksis!

2004 var et flott år for ASF, ikke bare kulturelt men også økonomisk (Hadde jeg bare hatt en kontoutskrift for hånden, sukk...). Denne trenden ser ut til å fortsette også så langt i 2005. Vi har det sterkeste programmet på lenge, med navn som Håkan Hellström, og The Ark som klare høydepunkt. Innimellom disse to storhetene arrangeres også Rock Mot Techo Festivalen. Her kommer det en flott blanding av både små og store band, felles for dem alle er at de spiller ROCK! Nok er nok, vi vil ha rock! Vi er mange, vi er sterke, vi skal knuse technoherket! Rock mot Techno skal hylle det store rockeelskende publikumet og omvende alle tvilere, en gang for alle. Amulet, Cumchots, The Mormones, The Launderettes, Royal Rooster, The Wonderfools og mange flere heilrocka band kommer. Ikke nok med dette, under 65 års jubileet til høsten strekker vi oss til enda større høyder... For å si det sånn, vi toppe Kvarterets jubileum, LETT!

Vi i RF vil veldig gjerne ønske velkommen til BIERSTUBE den 17. mars. Det er definitivt et av høydepunktene her på Kvarteret dette semesteret(og alle andre semestre), og vi er nokså sikre på at alle som har deltatt en gang vil si seg enige i det. For å forklare litt hva dette går ut på så kan det i grunnen oppsummeres i et ord, ØL!!!!Som de glade studenter vi er, så drikker vi øl, har konkurranse om hvem som greier å bygge det høyeste tårnet av ølglass, øl styrte konkurranse osv. Vi har så klart med oss tyroler orkesteret, som synger tyske folkeviser og ølsanger, stemningen er høy, dansing foregår delvis oppe på bordene(eller det er vel heller svaing oppe på bordene fremfor dansing). Som Kvartermedarbeider får du dette til den nette sum av 20 kr. Og vi kan også avsløre at det blir fornuftige priser på drikkevarer. Så husk den 17. mars! Velkommen til BIERSTUBE alle sammen!!! Vi snakkes der. Dette er det mest tradisjonelle arrangementet RF har. For de som skulle være interesserte kommer det her litt mer informasjon angående RF generelt sett.

RF står for Realistforeningen og ble stiftet i 1959. Vår Majestet er H.M. Capra Hircus Capra Caprarum, og de aller fleste har sikkert sett vår stolte logo av en geit i sort og gult. Vi er et flatt styre ledet av en President og består ellers av følgende grupper: Kassererene, Booking(Capring), Alternativ Booking(Alternativ Capring), Sosialiseringssgruppen(Aktivitet) og PR(Blæst). Vi arrangerer konsert i Teglverket hver Torsdag (og noen av lørdagene), og har ofte også noe alternativt i Speilsalen.

GRIP TORS DAGEN!

Immaturus

Immaturus er en idealistisk organisasjon som driver med teater og teaterrelatert virksomhet, for og av studenter. Vi er en gjeng kvasi-intellektuelle ekshibisjonister som benytter en hver anledning til å vise oss fram. Vi trives best i sosialt samkvem med andre Immaturusere, og når andre påpeker at vi har en sektlignende struktur, ja, så har de helt rett! Immaturus produserer vi kultur. Vi leker ikke teater. Hvert år setter vi opp en fire- fem produksjoner som Kunstnerisk råd velger ut i fra en haug med prosjektbeskrivelser. I vår kan vi by på post-moderne prosjektteater i et nedlagt butikklokale (premiere 11.mars) og absurd komikk. Utenom dette har vi noen faste grupper; teatersport, danse- og figurteatergruppe. Hva disse holder på med er uvisst, men stundom løfter de på sløret og gir visninger, noe som bare kan beskrives som kunstneriske åpenbaringer.

Studentersamfunnet i Bergen trenger PR-medarbeidere!

Kan du tenke deg å arbeide med design og layout? PR-gruppa i Studentersamfunnet arbeider med å utforme plakater og flyers for våre mange arrangement. I tillegg lager vi hvert semester et 84 siders programblad som også legges ut på våre nettsider samfunnet.uib.no.

Vi tilbyr utfordrende oppgaver, godt miljø, fest og moro... Har du peiling eller ikke - hvis du tror dette kan være noe for deg, ta kontakt med oss! (Vi gir deg selvfølgelig den opplæringen du måtte trenge.)

Vi er å treffe på vårt kontor på villaen, kontortid hverdager 12-14.

Telefon (kontor): 55 58 99 37

Eventuelt kan du sende en mail til PR-ansvarlig på pr@samfunnet.uib.no

Mads Hundvin

Storsjarmøren Mads svinger seg flørtende gjennom det ene semester etter det andre. Med glimt i øye og et sjarmende og gutteaktig smil smelter han de nye ungpikene i byen og forviller de inn i Don Juans hule, Sjernesalen. Hvis noen lur, så sier ryktene at denne ungkaren faktisk ennå er mulig å kapre.

Mads er en multiaktiv kvartermann og har tross sin unge alder rukket å gjøre mye i sin tid på Kvarteret. Han har blant annet vært og er fremdeles leder av Sjernesalen. Han jobber som kvartermester og han er ikke minst et fast medlem av Kvarterets husband, Villa People. Alle som så Mads på scenen i glitter under jubeleumsgallaen vet

at han er en mann som både kler og liker seg på scenen. Våren 2004 ble han beåret med Pøse av Pingvinordenen for sin innsats på Kvarteret. Det var ikke få timer han brukte i Sjøernesalen da den skulle males.

Mads har også en lei tendens til å havne utfor både små og større ulykker. De fleste er ofte selvforkyldte som da han brukte en kontorstol som kjøretøy og satte utfor den ikke altfor trygge trappen i Villaen. Slike Jackass tendenser medfører følger Mads!

I andre tilfeller er denne viltre mann ganske så uskyldig i sine uhell, selv om noen kanskje mener at når man spak-

ulere rundt i toga og en kondom på hodet, er det umulig å unngå en dask (du har togaforbud på neste erotisk aften sos.kom.anm.).

Vi er alle her på Kvarteret glade i ulykkesfuglen vår og håper at han ikke får brukt opp klippekortet sitt hos legevakten i den nærmeste fremtid. For selv om vi liker denne galskapen, trenger vi slike ressursterke mennesker som Mads i lang tid fremover og helst i en del.

Heia Mads!